

בס"ד. ר"ד יום ב' דחג הסוכות בעת הסעודה, ה'תש"ל.

רשימה פרטית בלתי מוגה

א. (א) המסובים אמר שביום זה יש ב' שמחות, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:)

יש שלש שמחות¹: (א) השמחה שבכל הימים טובים שנקראים "מועדים לשמחה", (ב) השמחה המיוחדת שבחג הסוכות שנקרא "זמן שמחתנו", (ג) "שמחת בית השואבה".

ולהעיר ממ"ש בילקוט שמעוני²: "אתה מוצא שלש שמחות כתיב בחג .. אבל בפסח אין אתה מוצא שכתוב בו אפילו שמחה אחת .. וכן אתה מוצא שאין כתוב בעצרת אלא שמחה אחת".

ב. דובר (בהמשך לאתמול³) אודות שמחת בית השואבה, שאף שיש בה חילוקי דרגות, "חסידים (חסיד מעיקרו — צדיק) ואנשי מעשה" ו"בעלי תשובה"⁴, וכמו"כ יש חילוקים בין אלו שהיו מרקדים בד' או ח' אבוקות של אור⁵, הנה כללות הענין דשמחת בית השואבה הי' גם אצל כל העם — כפי שכותב הרמב"ם⁶ ש"כל העם האנשים והנשים כולן באין לראות ולשמוע"⁷, ובודאי שראי' ושמיעה זו פעלה אצלם שמחה כו'⁸ (אלא שלא היו להם "כלים" לקבל זאת באופן נעלה יותר כמו "חסידים ואנשי מעשה")⁹.

ג. דובר אודות דברי כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) בשמח"ת תרע"ה¹⁰ שקשה להבין איך הגוף מתאחד עם אלקות ע"י קיום מצוה, "כגון היד המחלקת צדקה לעניים או עושה מצוה אחרת"¹¹, שנעשה מרכבה כו',

7) ולפלא — שהרי ענין זה לא נתפרש בגמרא.	1) ראה גם ר"ד ליל ב' דחה"ס (בעת הסעודות) תשכ"ח בסופה (ת"מ חנ"א ע' 99). וש"נ.
8) ומובן, שעיי' ניתוסף בשמחתם של החסידים ואנשי מעשה — בגלל שפעלו שמחה אצל כל העם.	2) אמור רמז תרנד בתחלתו.
9) ראה שיחת שמחת ביה"ש תשי"ט סי"ח ואילך (ת"מ חכ"ד ע' 80 ואילך). תש"כ ס"ט (ת"מ חכ"ז ע' 44 ואילך). שם ע' 88.	3) ר"ד ליל ב' ס"ג (לעיל ע' 103).
10) סה"ש תורת שלום ע' 211 ואילך.	4) סוכה נג, רע"א (ובפרש"י).
11) תניא פכ"ג (כה, ב).	5) פרש"י שם נא, ריש ע"ב. וראה המשך וככה תרל"ז ספק"ג (סה"מ תרל"ז ח"ב ע' תרנג). סד"ה חסידים ואנשי מעשה עת"ר; תש"ד (סה"מ עת"ר ע' מז; תש"ד ס"ע 42).
	6) הלי' לולב פ"ח הי"ד.

יותר מאשר לומר שהגוף אינו גוף, כהמעשה מר' ישראל מקאזניץ שאמר לבנו שכבר אין לו גוף כו'. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:

עצם הענין שע"י קיום מצוה נעשית היד בבחי' "מרכבה" — לא קשה להבין, שהרי זה כמו במרכבה כפשוטה, שאותו הסוס שהי' תחילה ב"אורווה", מתבטל אל הרוכב, ועד"ז בנוגע ליד שמחלקת צדקה לעניים, שנעשית מרכבה, אף שנשארת בגשמיותה.

וגם ללא לימוד החסידות מובן שע"י קיום המצוה נעשה שינוי כו', ולדוגמא: במצות תפילין, שבתחילה הי' זה עור של בהמה, וע"י עשיית המצוה נעשה חפצא של מצוה (נוסף לכך שע"ז מקבלים שכר בעוה"ב ופירותיהם בעוה"ז). וכמו השינוי שנעשה ע"י טבילה במקוה, שנטהר מטומאתו, אף שלא נראה שום שינוי בגשמיות. ועד"ז בנוגע לעונש דמלקות, שתחילה הי' גופו חייב מלקות, וכיון שלקה גופו, נעשה "אחיק"¹².

ואילו החידוש של תורת החסידות הוא — שע"י קיום המצוה נעשית השראת אוא"ס, חסד דאצילות כו', ובזה הוא הקושי להבין איך נעשית ההתאחדות של בורא עם נברא.

ד. על השאלה בנוגע לזיכוך גוף האדם שנעשה ע"י קיום המצוות, שלכאורה חסר בזה כאשר ר"ה או סוכות חל בשבת — ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א:

לכל לראש — כיון שרצונו של הקב"ה שלא יקיימו את המצוה ביו"ט שחל בשבת, הרי זה סימן שבקביעות כזו אין צורך בכך, ולכן לא שייך לשאול שחסר הדבר, כמו שלא שייך לשאול שחסר הדבר בערב יו"ט.

ועוד י"ל, שכיון שגם בקביעות כזו נמשכים הענינים למעלה מצד עצמם¹³, הרי זה פועל גם למטה זיכוך האדם, כי, אף שזיכוך האדם תלוי בענין העשי', הרי גם בקביעות כזו ישנו ענין העשי' — "לעשות את השבת"¹⁴, החל מאמירת הקידוש וכו'.

ה. על השאלה מדוע ענין האושפיזין הוא בחג הסוכות דוקא, ולא בשאר המועדים¹⁵ — אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:

(12) תצא כה, ג. מכות כג, סע"א (14) תשא לא, טז.
 (15) ראה גם שיחת יום ב' דחה"ס תשי"ב (במשנה). וש"נ.
 (13) ראה לקו"ת דרושי ר"ה נו, א ואילך. ס"ו (תו"מ ח"ד ע' 33).
 ובכ"מ.

הטעם בפשטות¹⁶ הוא בגלל שחג הסוכות הוא "חג האסיף"¹⁷, שאז מכניסים כבר לבית כל התבואות והפירות כו', ובמילא יש מה ליתן לאורחים...

והביאור ע"פ חסידות — כיון שבחג הפסח נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה כו"¹⁸, ומצד הגילוי מלמעלה אין חילוק בין גדול לקטן, בין משה רבינו לאיש פשוט, ולכן אין צורך לקבל מה"אושפיוזין", משא"כ בחג הסוכות שבא לאחרי עבודת המטה (באופן ד"סלחתי כדברך"¹⁹), אזי יש חילוקי דרגות כו'.

ו. על השאלה מהו החילוק בין הקב"ע דר"ה לקב"ע דשבועות²⁰ — אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:

בר"ה כל הדברים חוזרים לקדמותם²¹, כך, שאין שום דבר; לא רצון ולא תענוג כו', וצריכים להתחיל כל הענינים מחדש, וכיון שהכל תלוי בעבודת האדם, צריך לעורר קבלת עול פנימי מעצם הנפש²². משא"כ בחג השבועות, יש עולם וכו', אלא שצריך תוספת חיזוק ע"י הקב"ע כו'.

ועוד זאת, שהקב"ע דשבועות הוא רק על עניני התומ"צ, ואילו הקב"ע דר"ה הוא גם על הענינים ד"בכל דרכיך דעהו"²³.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:): כיון שנמצאים בחודש תשרי — יש להדגיש את המעלה של ר"ה גם לגבי שבועות²⁴.

(ואח"כ אמר:): עכשיו עומדים בחג הסוכות; מצאתי מאמר מאדמו"ר האמצעי²⁵, שמבאר שחג הסוכות הוא למעלה גם מיוהכ"פ, אע"פ שבו ישנו הענין דעליית המלכות כו'²⁶.

22 ראה המשך תער"ב ח"א ע' קמד ואילך. סה"מ תרס"ב ע' רכה ואילך. תרצ"ט ע' 6. ע' 13. תש"ב ע' 8.

23 משלי ג, ו.

24 ראה גם תו"מ חנ"ו ע' 79 הערה 104. וש"נ.

25 ראה סד"ה לה"ע שרש ענין חה"ס דחזוה"מ (מאמרי אדהאמ"צ דברים ח"ד — סוכות ס"ע אירמח ואילך).

26 ראה לקו"ת אחרי כו, ריש ע"ד. שה"ש כא, רע"א. ובכ"מ.

16 כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר, שכיון שהשואל הוא "בעל עסק" ("א ביוזעס מאן") — יבאר באופן שגם הוא יבין.

17 שם לד, כב.

18 נוסח הגש"פ.

19 שלח יד, כ.

20 ראה גם סה"ש תש"ב ע' 123.

21 ראה פע"ח שער ר"ה. שער הכוונות ענין ר"ה. לקו"ת נצבים נא, ב. סידור (עם דא"ח) שער התקיעות רמו, א ואילך. ובכ"מ.

ז. על השאלה מדוע "קידוש לשלש רגלים" נדפס בסידור²⁷ לפני תפלת העמידה²⁸, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א²⁹, שסידור זה הוא פוטוגרפיא מסידור שקדמו³⁰.

27) בסידור תהלת ה' (כי בסידור "תורה אור" וכן ב"סדר תפלות מכל השנה", נדפס הקידוש בנוסח ההגדה). המו"ל.

28) ראה גם סה"ש תש"ד בתחלתו — תרע"א (המו"ל).

29) ראה גם אג"ק ח"ג ע' קלח.

30) סידור "סדר העבודה" — ווילנא אודות הקידוש לר"ה.